

Xin Hãy Giữ Tiếng Nói Miền Nam Muôn Đời!

Nguyễn gia Việt

Vô siêu thị thấy bà kia giọng Sài Gòn chánh gốc, cái bà hỏi quản lý quầy thịt:

- "Em ơi! sao không còn thịt ba chỉ vậy?"

Đang lựa thịt nghe mà bực mình, thấy hơi khó chịu trong lòng, cái thứ gì.....!

Đi chợ, bà bán thịt mập ú nu ú na mồi:

- "Mua thịt đi cưng! thịt ba chỉ ngon lắm nè".

Con nhỏ mua thịt:

- "Chị ơi! bi nhiêu một ký ba chỉ dzậy hả ?"

Rồi hồn nhiên:

- "Cân cho em ba lạng thịt ba chỉ đi chị!"

Chương trình nấu ăn của người Sài Gòn, món của Miền Nam luôn, vậy mà một hai xài thịt "ba chỉ", một hai "nước dùng", "chần thịt qua nước sôi". Ba chỉ là của người Bắc, lạng cũng Bắc, chần thịt cũng Bắc. dân Nam Kỳ mắc cái mẹ gì phải xài ngôn ngữ Bắc Kỳ? Nghe muốn lên tăng xông, mắc dịch mắc gió hông? Sao tự dưng thủ tiêu cái chữ **thịt ba rọi** để thương của Nam Kỳ Lục Tỉnh quê mình vậy chèn?

Mày nói chữ gờ ram và trưng thịt mày thật lười hả con kia?

Thịt kho nước dừa (kho rệu) truyền thống của Nam Kỳ mình ăn nhức nhối là xài thịt heo ba rọi loại ngon nhất, nước mắm loại hảo hạng. Miếng thịt có một lớp da ngoài cùng, một lớp mỡ và trong cùng là thịt. Cục thịt kho phải bự bằng cườm tay, sau đó lấy dây chuối dẩy lạt buộc chặt cục thịt lại. Kho với nước dừa xiêm Bến Tre đúng cạy, đường cát trắng, ướp hành băm, xài nước mắm Phú Quốc loại ngon và mỡ lửa liu riu cho tới khi nó như cục thịt. Khi nổi thịt sôi tiêm gần như thì bỏ vô hàng chục cái hạt vệt cho nó nổi linh đình trên mặt nổi. Chữ ba rọi rất thông dụng, là phương ngữ ông bà mình đặt ra cho Miền Nam xưa rày. Từ thịt ba rọi có "trình độ ba rọi" chỉ những người học hành lam nham làm quan sau 1975, có cách sống nửa này nửa nọ.

Ngày nay ngôn ngữ Miền Nam đang bị ngôn ngữ Miền Bắc xâm lăng và nó dựa vào sự cai trị mà bức tử đáng sợ. Nhiều đứa kêu ba là bố ngon lành mà không sợ chết cái lỗ miệng. Hỏi chị ba là gì nó thản nhiên nói là bác, còn nói sách giáo khoa dạy như vậy đó!

Các bạn trẻ không ý thức, mình là người Miền Nam mà cứ tự nhiên nói đi "quẩy", đi "phượt", rồi vào "quán ăn vặt", kêu bánh snack là "bim bim", kêu tã là bìm, kêu drap trái giường thành "ga giường", tự xưng mình là "mẹ bìm sữa" (??)

Nam Kỳ không có "ăn vặt", Nam Kỳ chỉ có ăn hàng. Nam Kỳ không có "gà rán"nghen!

Mùa dịch, ngày nào trên đài truyền thanh phát thanh, truyền hình đều ra rả "*Phạt người vất khẩu trang ra đường*". Rồi hãy siêng diệt "*bọ gậy*" để phòng sốt xuất huyết.

Miền Nam không có "vất", chỉ có quăng, cũng không có con "bọ gậy" nào hết chỉ có lăng quăng. Nam Kỳ không có "chỗ đỗ xe", Nam Kỳ chỉ có nơi đậu xe, cấm đỗ rác mà thôi! Nam Kỳ chỉ có bùng binh, ngã năm ngã bảy và quẹo hay cua bùng binh. Miền Nam không có "vòng xuyên", không có "vòng xoay", không có "rẽ lối" nha!

*"Anh đi ngã bảy ngã năm
Anh về anh một anh nằm ngã ba."*

Thấy cái phim ba rọi "Gạo nếp gạo tẻ" tức cười. Đâu có gia đình Nam Kỳ nào kêu gạo nếp gạo tẻ, kêu là gạo và nếp thôi! Tại sao các bạn trẻ Miền Nam vô ý thức thấy thương như vậy?

Là do giáo dục ở sách giáo khoa ở trường, ở truyền thông và gia đình cha mẹ ông bà cũng lơ là không để ý, họ nghĩ là chuyện không quá quan trọng.

Rất quan trọng là khác, đó là gốc gác, là đặc trưng bản sắc riêng, là cái hồn Miền Nam, là ý thức, là niềm tự hào để mà vun vén, tranh đoạt mọi thứ.

Thịt ba rọi khác thịt ba chỉ hoàn toàn dù nó chỉ một loại thịt. Như cầu Trường Tiền khác hoàn toàn cầu Tràng Tiền. Nước lèo không bao giờ là "nước dùng".

Nhớ tuồng cải lương Nửa Đồi Hương Phấn của hai cố soạn giả Hà Triều-Hoa Phượng có đoạn ông Sáu chửi con vậy:

- Tại sao mày lên Sài Gòn mày có thêm cái tên Hương? Tên The ba má đặt cho con nó quê mùa xấu xí lắm phải không con? Mày liệng bỏ tên The chẳng khác nào mày liệng bỏ một quặng đời trong sạch của mày. Mày lượm cái tên Hương đẹp đẽ từ đâu đó để thay vào, mày dùng cái tên đẹp đẽ thơm tho kia để bắt đầu quãng đời xấu xa thúi nát.

Nói thúi mới nhớ! Nam Kỳ không có "thối thối" nha chưa! Xin các bạn hãy biết đoái nhìn đặng mà thương Miền Nam của chúng ta! Thương nó nhiều hơn đi mà! Thương nó cũng là thương mình, thương chính các bạn đó! Vì quyền lợi của chúng ta là từ thịt ba rọi, từ măng cầu, từ nước lèo, từ ba (cha) má....chứ không phải từ bố, từ ba chỉ, quả na, nước dùng.

*"Miền Nam ! Niềm vui chan chứa đêm mơ hồ
Miền Nam ! Tình xuân sười ấm thêm đôi bờ."*

Miền Nam lòng dạ thẳng ngay, luôn hạ mình xuống để nâng người đối diện lên, biết thương người đồng cảnh, đồng loại, nhìn ra cùng một phương đặng mà cùng kiếm chén cơm manh áo. Người Miền Nam luôn thiệt bụng, thiệt lòng, không lòng vòng và gài bẫy bằng lời nói người đối diện. Nhưng người Miền Nam không a dua, dễ dãi, không bị mất gốc.

*"Tôi yêu tiếng Việt Miền Nam
Yêu con sông rộng, yêu hàng dừa cao
Yêu xe thổ mộ xôn xao
Trên đường khúc khuỷu đi vào miền quê
Tôi yêu đồng cỏ nắng se
Nhà rơm trống trải, chiếc ghe đập dềnh
Tôi yêu nắng lóa châu thành
Trận mưa ngăn ngủi gió lành hiu hiu
Nơi đây tôi mến thương nhiều
Miền Nam nước Việt mỹ miều làm sao!"*

Xin các bạn hãy dạ, thưa, đừng đổi thành "vâng ạ"!

*"Ngọt ngào hai tiếng dạ thưa
Đôi môi hiền thực gói vừa nét na
Lời thưa từ buổi sanh ra
Lẫn vào tiếng dạ thật thà thành em."*

Tiếng Việt sau 1975 có nhiều sự thất kinh hồn vía lắm!

Tp Hồ Chí Minh ngập nước linh láng trắng xóa, minh mông, và thấy báo chí truyền thông chánh quyền kêu là "triều cường". Thực ra hai chữ "**triều cường**" không có trong tự điển Hán Việt. Chữ này thêm ra sau 1975. Nói về nước dâng từ sông từ biển lên người Việt Nam ta có chữ riêng kêu là lụt, lụt lội, lũ lụt. Người Tàu kêu lụt là hồng, nước lụt là hồng thủy, lũ lụt kinh hoàng là đại hồng thủy. Còn con nước mà lên xuống hàng ngày mà dân Nam Kỳ kêu là nước nhảy, nước nhữn, nước đưng, nước lớn, nước rông thì chung kêu là thủy triều.

Nếu tự ý lấy hai chữ Hán Việt ghép lại và tự kêu nước lụt là **triều cường** là bậy bạ vì trong tự điển không có từ này.

Rồi nhắc một cái nữa cũng thất kinh lắm, cựu và nguyên.

Báo VN cứ "Nguyên thủ tướng", "Nguyên tổng thống".

Theo nguyên tắc xưa, cái cũ gọi là cựu, cựu thủ tướng, cựu tổng thống. Mà nó chết ngắc kêu là "cố thủ tướng". Thí dụ Phạm Bộ Ngọt hết thời thì là cựu thủ tướng, đi bán muối kêu là cố thủ tướng.

Vậy chữ "nguyên" móc ở đâu ra? Hán Việt có chữ nguyên (原) là cái gốc, vốn dĩ, nguyên bản, lúc đầu, tự điển có căn nguyên tức là cái gốc ban đầu. Nhưng lấy nguyên ra để gọi là "nguyên thủ tướng" là sai bét!

Gọi nhẹ nhàng phải là "nguyên là" nhưng cũng không đúng với bản chất của một ông thủ tướng đã về hưu.

Gọi chức vụ đúng phải là cựu thủ tướng.

Xin hãy giữ hồn Miền Nam, Tiếng Miền Nam, giữ bằng được ngôn ngữ Lục Tỉnh quê mình! Chúng ta giữ của chúng ta và không có tham vọng muốn người miền khác phải giống chúng ta, của ai nấy giữ hồn vía mình trên sự tôn trọng.

Kêu là anh em đồng bào mà tính toán từng câu từng chữ thì thiệt tội tệ! Nhưng nếu không tính thì chết con cháu tao, cuộc đời gian nan và cay đắng! Nên nhớ, cái riêng của mình mà giữ không được thì sẽ không còn là mình nữa! Xin các bạn hãy dẫn lòng, giữ mình, biết suy tư ngấm ngội, biết yêu xứ sở của mình hơn, thương da diết những lời căn nhắc cửi nhủi của ông bà cha mẹ mình, thương hết thấy những người cô người dì áo bà ba quần khăn rằn hì hụi xay bột làm bánh bò, bánh ít, bánh chuối cho mình ăn!

Không yêu cầu bạn thuộc những sự kiện lịch sử vì bản chất bạn vốn hời hợt, nhưng bạn phát ngôn ra phải biết văn nào của mình, chữ nào của người, phải giữ cái của mình để mình còn đường tồn tại mai sau cho con cháu! Hãy cúi xuống, hãy chạnh lòng nhớ mình là người Nam Kỳ Lục Tỉnh, người Miền Nam rất có tư cách!

*"Bao nhiêu hưng vong
Đón đợi thu vào tâm tay
Rồi con lớn khôn, hai mươi tuổi đời....."*

Người Miền Nam vẫn là những người tiến bộ, tài hoa và không bao giờ ngừng bước. Sau 1975 thế hệ có xa thì xa, nhưng gần vẫn rất gần, ý thức rõ thì gần xít, nó giữ khư khư trong lòng thì sao mà mất dạng? Di sản của Miền Nam mình thì mình ráng giữ, văn hiến của mình thì mình khoe khoang tự hào. Nếu không chịu ý thức, không chịu suy nghĩ thì mãi mãi Miền Nam sẽ nằm hoài ở tư thế chót bẻng, con cháu bỏ học đi bán vé số ngút ngàn.

Xin các bạn hãy chung tay dựng lại những gì cha ông chúng ta đã vun bồi tưới tắm!

*"Tình miền Nam như hoa lan đầy hương
Tìm tự do chim tung bay ngàn hướng
Đây đó vui ca trong nắng chan hoà
Dựng một mùa hoa
Cùng chào mừng Miền Nam tự do!"*

Nguyễn gia Việt